

LACAPPELLA | 25 ANYS |

MIRADOR ENG / CAT / ESP
de les arts

CRÍTICA

El tot Tharrats

per **Daniel Giralt-Miracle**

4 gener, 2019

/ /

Subscriure's a la Newsletter

Cada cop que ens retrobem amb l'obra de Joan Josep Tharrats (Girona, 1918 – Barcelona, 2001) constatem la seva transcendència i la significació de la seva trajectòria, no sempre apreciada com mereix, ja fos per la varietat de feines que va exercir o perquè els seus contemporanis no van comprendre la profunditat del seu discurs.

Per això hem de celebrar que en ocasió del centenari del naixement de l'artista s'hagin organitzat diferents actes en memòria seva i, especialment, l'exposició que es pot visitar fins al 3 de març a la Masia de Can Comas, de Pineda de Mar.

Vista de l'exposició *Univers Tharrats*. Foto: Jesús Galdón.

Precisament, aquesta població s'ha encarregat de preparar el programa commemoratiu en reconeixement al gest que va tenir Tharrats el 1991 quan va decidir donar a la vila tota la seva obra gràfica, col·lecció que custodia la Fundació Tharrats d'Art Gràfic, creada expressament amb aquesta finalitat.

Fer una exposició que expliqui tot el Tharrats és impossible. I no solament per la prodigiosa quantitat d'obra que va crear, sinó perquè això no ens ajudaria a entendre els punts neuràlgics de la seva pluridimensional producció. Per tant, la decisió del comissari, Ricard Mas, de no recórrer a l'antològica clàssica, sinó de fer una mostra comprensiva, ha estat molt encertada, ja que d'aquesta manera és més fàcil copsar l'univers del pintor, en tota la seva diversitat. I a això hi ajuda el dinamisme i la claredat del muntatge expositiu.

J. J. Tharrats, *Maculatura*, 1955. Fundació Vila Casas, Barcelona. Foto: Fotogasull.

L'aposta de Mas per donar rellevància a cadascun dels deu capítols que conformen l'itinerari de l'exposició resulta molt adequada, ja que ens acostava a l'univers Tharrats i també a l'editor, l'escriptor, el crític, l'il·lustrador i grafista, l'ambaixador, el pintor i el gravador, el microescultor, que inclou l'orfebre; el figurinista i finalment al Cadaqués epicentre dels seus contactes artístics.

J. J. Tharrats, *Lionel Hampton*, 1955. Cartell. Foto: Fotogasull.

Deu àmbits però també 10 cares essencials d'aquesta figura polièdrica en les que trobem maculatures, cartells, llibres, revistes, articles i també una breu però molt representativa selecció de pintures de Tharrats, tant dels períodes més surrealitzants com de les etapes en les que va predominar la pura abstracció matèrica i gestual. Així, només recorrent la mostra i aturant-nos en cadascun dels seus apartats, podrem fer-nos una idea completa de la figura de Tharrats, de l'artista, del promotor d'iniciatives, de l'escriptor i historiador de l'art sempre generós en els seus comentaris sobre els seus col·legues, de l'apassionat per la poesia, inclinació que li desvetllà el seu pare; per la música clàssica i el jazz, que va commoure la seva generació, o el ballet.

Cobertes de llibres dissenyades per J. J. Tharrats.

També constatarem, o descobrirem, que Tharrats és *Dau al Set i negre+* i

una infinitat de publicacions i escrits que ens permeten adonar-nos del món en què vivia, dels múltiples coneixements que tenia i de les seves amistats, en una època de gran efervescència, tot i viure en un país trist, encara sumit en la postguerra i ple de tensions socials.

Tharrats assimilava el llenguatge de la publicitat nord-americana.

No obstant això hi ha dos punts en l'exposició que resulten contundents. Un el protagonitza la minerva Boston, la màquina amb la que va estampar les poesies del seu pare i amb la que va imprimir totes les seves publicacions. Unes publicacions d'entre les que destaca la col·lecció de revistes *Dau al Set*, que protagonitzen l'altre punt impactant, i no només per les ampliacions de portades que criden l'atenció al visitant, sinó també per la multitud de sobrecobertes i cartells que s'hi presenten, en les que es veu com Tharrats jugava amb tots els recursos tècnics i plàstics de les arts gràfiques i com assimilava el llenguatge de la publicitat nord-americana, quan aquí encara predominaven els esquemes europeus.

J. J. Tharrats pintant el mar de Cadaqués, 1979.

I no puc acabar aquest comentari sense recordar les històriques seqüències del film “Tharrats” que Jordi Cadena va realitzar el 1959, en les que apareix l’artista abocant pintura i algunes de les seves obres al mar de Cadaqués, en una acció que, amb el més informal dels llenguatges, generava autèntics Tharrats. Unes imatges que obren i tanquen l’exposició, i també el documentat catàleg que s’ha editat per acompanyar-la, en el que deu especialistes ens acosten a cadascun dels vessants que conformen el tot Tharrats.

L'exposició Univers Tharrats es pot visitar a la Fundació Tharrats d'Art Gràfic, a Pineda de Mar, fins al 3 de març de 2019.

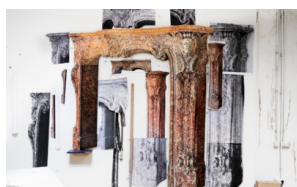
DANIEL GIRALT-MIRACLE DAU AL SET

FUNDACIÓ THARRATS D'ART GRÀFIC PINEDA DE MAR

Articles relacionats

CRÍTICA
**En el nom de
Picasso**

CRÍTICA
**Lluís Hortalà
o la mirada
com a
trampa**

L'art de Barcelona

per a tothom

Qui som

Contacte

Utilitzem cookies per assegurar-nos que us donem la millor experiència al nostre lloc web.

Si continueu utilitzant aquest lloc, assumirem que us plau. [Accepto](#)